

Modlitby zesiluje touhu

Pozdrav:

(mluvit pomalu) Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit:

12 *Jak se mám odvděčit Hospodinu, že se mne tolikrát zastal?*

13 *Zvednu kalich spásy a budu vzývat Hospodinovo jméno.*

14 *Svoje sliby Hospodinu splním před veškerým jeho lidem.*

15 *Velkou cenu má v Hospodinových očích oddanost jeho věrných až k smrti. (Ž 116, 12–15)*

Píseň: 25, 1-4

Modlitba:

Pane, náš Bože, odpusť nám, že je těžké v dnešní době mluvit k Tobě. Uzavíráme se do sebe a mlčíme. Schováváme se před druhými i před sebou samými. Zamlčujeme, po čem toužíme, i co si přejeme. Ale s tebou, dobrý Bože, můžeme mluvit. O všem. I to nejskrytější smíme před tebou vyslovit. Milý Bože, tato hodina dnes je velmi důležitá. Je pro nás zdrojem sil na celý příští týden. Promluv k nám svým Slovem. Požehnej nám své Slovo, aby ho každý slyšel jako slovo do svých dnů, jako odpověď na své otázky, jako útěchu ve své tísní, jako pomoc v rozhodování. Buď tobě sláva. Amen

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná u proroka Jeremiáše, ve 29 kapitole, od 11-14 verš:

11 *Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti.*

12 *Budete mě volat a chodit ke mně, modlit se ke mně a já vás vyslyším.*

13 *Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem.*

14 *Dám se vám nalézt, je výrok Hospodinův, a změním váš úděl, shromáždím vás ze všech pronárodů a ze všech míst, kam jsem vás vyhnal, je výrok Hospodinův, a přivedu vás zpět na místo, odkud jsem vás přestěhoval.“ (Jeremiáš 29, 11-14)*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 550

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Lukáše, v 11 kapitole, 5-13 verš:

5 *Řekl jim: „Někdo z vás bude mít přítele, půjde k němu o půlnoci a řekne mu: ‚Příteli, půjč mi tři chleby, 6 protože právě teď ke mně přišel přítel, který je na cestách, a já mu nemám co dát.‘*

7 *On mu zevnitř odpoví: ‚Neobtěžuj mne! Dveře jsou již zavřeny a děti jsou se mnou na lůžku. Nebudu přece vstávat, abych ti to dal.‘*

8 *Pravím vám, i když nevstane a nevyhoví mu, ač je jeho přítel, vstane pro jeho neodbytnost a dá mu vše, co potřebuje.*

9 *A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.*

10 *Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.*

11 *Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu?*

12 *Nebo by mu dal štíra, když ho prosí o vejce?*

13 *Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí!“ (Lk 11, 5-13)*

Milí bratři, milé sestry,

Toto podobenství je vlastně komentářem k 3v.: „*Náš denní chléb nám dávej každého dne.*“ Vybízí nás k modlitbě, která je podporována neodbytnou vírou přítele, který spí.

Vlastně na tom nic není. Člověk se může pustit do modlitby kdykoliv a kdekoliv. Stačí se jenom trochu ztišit, říci „*Pane Bože*“, a rázem se **ocitáme v modlitbě**. Jednoduše se obrátit na Boha a mluvit k němu o všem, co nám leží na srdci. Začátek modlitby je snadný, ale jak pokračovat? To je otázka. Čím navázat na úvodní slova? Co připojit – jaké prosby, jaké díky? Tam už se nám slova hledají obtížněji. Oslovit Boha dokážeme najisto, ale výpovědi už tak jisté nejsou.

Modlíme se správně? Žádáme o dobrou věc? Nepřehlízíme při děkování něco důležitého? Slyšeli jsme podobenství o dvou přátelích. Podobenství plně zakotvené v lidském světě **ochoty a neochoty**. Mezilidské vztahy, které se vyznačují **vstřícností i odmítnutím**.

Jeden člověk potřebuje náhle pozdě večer chléb, aby mohl nasytit hosta, který se u něj objevil po dlouhé cestě. Doma nic není, obchody mají zavřeno, vypraví se tedy za svým přítelem. Opatrně klepe na dveře, nechce způsobit kravál, a zdvořile žádá o pomoc. Jenže přítel má důvody, proč jej odmítnout. Zevnitř se ozve: „*Promiň příteli, teď se to fakt nehodí. Už jsem spal, jsem po dnešku hrozně utahaný. A jakmile tu začnu chodit, všechny v domě probudím. Uvař návštěvě čaj a jděte taky spát.*“

Všechny uvedené důvody znějí oprávněně. To nejsou jenom plané výmluvy. Kristus dobře ví, že naše modlitby narážejí na zeď výhrad a námitek. Mnohé z nich jsou rozumné, jiné zase až moc sobecké.

A jako se v podobenství ozývají námitky zevnitř domu, stejně se i u nás ozývají námitky **zevnitř srdce, z našeho nitra**. Pochybnosti, které nás svou váhou mohou od modliteb odradit.

Avšak Ježíš nás **povzbuzuje k modlitbě**, právě tímto podobenstvím. Nenechat se odradit. Zkoušet to dál. I onen rozmrzelý a rozespálý člověk svého přítele nakonec vyslyší. „*Pravím vám, i když nevstane a nevyhoví mu, ač je jeho přítel, vstane pro jeho neodbytnost a dá mu vše, co potřebuje.*“

Neochabovat při prvním neúspěchu, nespokojit se s prázdnýma rukama, nesebrat se a nejit po svých. Vyprošovat pomoc pro potřebné. Stejně jako v podobenství: nežádá jídlo pro sebe, nýbrž pro hladového pocestného.

Tluče a tluče dál, naléhá a prosí. Neodbytná víra přítele se osměluje prosit, tlouct a postavit se tváří v tvář mlčení. Ta neodbytnost se zakládá na víře, že přítelův spánek je právě to místo, kde dojdeme vyslyšení. Bůh někdy oddaluje vyslyšení především proto, aby **rostla víra**. Navíc oddalování vyslyšení **modlitby zesiluje touhu**, prosit ještě víc.

„*Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.*“ Zkusme slova přehodit! Máte to, protože jste prosili, našli jste to, protože jste hledali, a je otevřeno, protože jste tloukli. To zní dobře. Slibně a utěšeně. Kdyby všechny započaté modlitby měly takovéhle pokračování, kdyby všechno naše volání k Bohu došlo takového vyslyšení, to by panečku bylo na světě krásně.

To by se šťastně věřilo. I těch nevěřících lidí by rázem ubylo, kdyby za každou modlitbou **následovalo vyslyšení**. Kdyby se po každém zatlučení otevřely dveře, za každou prosbou, následoval dar, kdyby každé hledání ústilo do nálezu.

Jenže někde tady to skřípe. Jistě, začít s modlitbou lze snadno, ale pokračování nebývá tak snadné. **Dveře se neotvírají, hledání bývá bezvýsledné, prosby bývají marné**. Závidíme onomu člověku, který z ničeho nic vyprosil uprostřed noci pořádnou porci chleba. Kéž by takto probíhaly naše modlitby!

Když už se člověk jednou do modlitby pustí, nemá zaručen výsledek. Proto nás Ježíš povzbuzuje k dalším a novým modlitbám.

Sestry a bratři, dotýkáme se zde samotného jádra víry. Nejen věřit, že Pán Bůh existuje, nýbrž také věřit, že Pán Bůh něco dělá. Že má moc změnit náš úděl a pohnout věcmi k lepšímu. Bez víry v Boží moc se modlit nedá. Ježíš nás pobízí: „*Vytrvejte. Dopřejte si čas. S modlitbou nebudete hotovi během chvílky. Když už jednou Boha oslovíte, mluvejte s ním*. Nechtějte všechno hned. Odpověď přichází až po čase.

Nikde není řečeno, jak dlouho budeme prosit, hledat a tlouci... Ale navzájem se můžeme povzbuzovat k modlitbě. Zatímco **prosíme** v přítomnosti, naše prosba bude **vyslyšená** v budoucnosti. Hledání nás přivádí k přítelovými dveřím. A tady je potřeba tlouct!

Neboť **každý**, kdo prosí, dostává, kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Slyšeli jste? Kristus říká „**Každý**“. Mluví o každém, kdo prosí. Nedělá výjimky z pravidla. Vyslyšení modliteb se vztahuje na každého. Povzbuzení k modlitbě je pozvánkou k důvěře. „*Důvěřujte Bohu.*“ Přistupujte ke Stvořiteli a spoléhejte, že je na vaší straně.

Je snadné s modlitbou začít, ale pokračovat to dá práci. Je lehké obrátit se s důvěrou na Pána Boha a oslovit jej, těžší však bývá v důvěře setrvat. Proto Ježíš hledá příklady a povzbuzuje nás. Říká: **proste a dostanete**. Neříká: dostanete všechno. Nepřestávejme spoléhat na Boží pomoc.

- Modlitba není stroj na vyřizování tužeb.
- Modlitba je místo k spočinutí. Bezpečný prostor k nadechnutí, kde nám nehrozí zrada.
- Modlitba je chvíle pro důvěru. Jistota, že nejsem sám.
- Modlitba je místo, kde zakoušíme skutečnost hříchu.
- Modlitba je společenství s Bohem.

Druh modlitby určuje druh života. Jak se modlíš, tak žiješ.

„*Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí!*“ Takový je výsledek našich modliteb – **nikoliv vyslyšená všechna přání, nýbrž dar Ducha svatého**. Takové je pokračování modlitby. Dar Ducha svatého, který v nás rozfoukává jiskřičku důvěry a naděje. Amen.

Píseň: 176

Ohlášky:

Přímlovná modlitba:

Dobrý Bože, v důvěře voláme o pomoc a přimlouváme se za lidi, kteří hledají životní cestu. Prosíme, odhal jim spolehlivost svého učení. Přimlouváme se za ty, kteří podléhají pochybnostem. Prosíme, podepři jejich víru. Přimlouváme se za lidi, kteří se opájejí vlastní nezávislostí, ukaž jim, že také oni se neobejdou bez svých bližních. Přimlouváme se za lidi, jejichž upřímné modlitby nebyly vyslyšeny. Prosíme, obnov jejich důvěru a navrať jim radost. Přimlouváme se za ty, kterým naše tradiční křesťanské odpovědi nestačí. Prosíme, dej nám moudrost nově formulovat radostné poselství o tvé dobrotě. Prosíme za nás, kteří jsme přijali tvoje učení. Dopřej nám, ať v něm vytrváme a vydáváme o něm pravdivé svědectví. Bože, smiluj se nad námi a vyslyš nás, aby naše radost byla úplná. Jako děti Boží modleme se společně:

Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: S 61

Posláni:

3 Hospodin s námi učinil velké věci, radovali jsme se.

4 Hospodine, změň náš úděl, jako měníš potoky na jihu země!

5 Ti, kdo v slzách sejí, s plesáním budou sklízet.

6 S pláčem nyní chodí, kdo rozsévá, s plesáním však přijde, až ponese snopy. (Žalm 126, 3-6)

Požehnání:

Ať vás Boží milost, láska a pravda provázejí, kamkoli zamíří vaše kroky;

Boží pokoj ať prozáří vaše dny a vede vaše cesty. Amen

Píseň: 579